

Reactie SDN op de **Tussenuitspraak** van de Rechtbank Overijssel op 05-04-2018 over de zaak AK_18_99_tu. (14-04-2018)

De Rechtbank Overijssel heeft onlangs een vonnis gewezen waarin het recht op vergoede hulp bij Dyslexie niet langer beperkt wordt tot EED. In het vonnis staat dat de Gemeente op basis van de Jeugdwet verplicht is 'een voorziening te treffen als sprake is van een jeugdige die jeugdhulp nodig heeft, onder meer, vanwege psychische problemen. Dyslexie is een psychisch probleem.' Voorts wordt vermeld : 'Artikel 2.3 van de Jeugdwet beperkt de voorzieningsplicht niet tot problemen vanwege EED en sluit andere vormen van dyslexie ook niet uit'.

De SDN is om twee redenen verheugd over deze uitspraak. Allereerst wil de rechter geen onderscheid maken tussen dyslexie met of zonder EED of anders gezegd, ernstige lees- en of spellingproblemen met of zonder een dyslexie typerend profiel. De SDN heeft steeds op het standpunt gestaan dat een dyslexie typerend profiel geen rol zou mogen spelen in het toekennen van vergoede zorg en hiervoor wetenschappelijke argumenten aangedragen. De SDN heeft één en andermaal beargumenteerd dat ook kinderen zonder dyslexie typerend profiel ernstige lees- en/of spellingproblemen kunnen hebben waarvoor hulp gerechtvaardigd en mogelijk is. De rechter heeft dit standpunt, nu vanuit een juridisch gezichtspunt, bevestigd.

Ten tweede is de SDN blij met de uitspraak omdat de rechter terecht heeft onderkend dat dyslexie een psychische stoornis is. De uitspraak is daarmee in overeenstemming met de nationale en internationale wetenschappelijke opvattingen over dyslexie. Ernstige lees- en/of spelling problemen zijn opgenomen in de diverse classificatiesystemen voor psychische stoornissen (bijv. DSM-V; ICD-10). De uitspraak impliceert dat de behandeling van dyslexie geplaatst moet worden binnen de jeugd-ggz en zeker niet alleen overgelaten kan worden aan de school. De uitspraak geeft dus geen reden om de vergoeding voor de zorg voor dyslexie ter discussie te stellen. Wel zal de uitspraak moeten leiden tot een bijstelling van het protocol waarmee kinderen worden geïdentificeerd die voor deze gespecialiseerde zorg in aanmerking komen.